

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV.

ZATURDAG den 30-ten JUNY, 1827.

N. 26

Gebruikt en Zaterdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Alexandrie, 23sten Jan.—De pressing van manschappen om den oorlog tegen de Grieken voortzetten wordt met de meeste gestrengheid voortgezet; men voert met geweld 10,000 jonge lieden weg voor de vloot van den onder-koning. Daar vele dezer deserteerden, zoo heeft men hun een anker met een gloeyend yzer op de linkerhand gebrand, ten einde daardoor gemakkelijk te kunnen ontdekt worden.

Men heeft de tyding ontvangen, dat Jerusalem door de troepen van den Pacha van St. Jean d'Acre geplunderd is. Alle de rykdommen van het Heilige Graf, bestaande in de kostelyke geschenken, welke door de koningen van Frankryk, Spanje en andere Vorsten, zyn gegeven, zyn door de barbaren weggevoerd.

La Havanna, 10den Feb.—Ons eiland is, voor dit oogenblik, wat de politieke zaken aanbelangt, zeer rustig, en er is geen gevaar, noch van binnen noch van buiten, te duchten. De militaire magt bestaat uit meer dan acht duizend Europesche Veteranen, die aan de beste krygstucht onderworpen zyn. Het smaldeel van den admiraal Laborde doet eene zeer werkdadige dienst, en de schepen zyn wel toegerust en opgetuigd.

De admiraal houdt met twee fregatten en eene brik den commodore Porter in staat van blokkade te Key-West. De fregatten Yboria, Casilda en Arthusa, mitsgaders de brikken Martha en Amelia, en verscheiden goetten, liggen in de haven geheel zeilree. El Guerreo, van 74 kanonnen, en het fregat la Sabine liggen op de werf.

Konstantinopel, 30sten Feb.—Er gaat geen dag voorby welke niet door het een of ander treurig ongeval is gekenmerkt, hetzy van brandstichtingen of ontdekte zamenzweringen, waarvan de laatste ten doel had, om zich van den geheelen staf der nieuwe militie en zelfs van den sultan te ontdoen. Den 17den dezer werden er meer dan 600 soldaten en onderofficieren en vier kolonels verdronken, zonder enig onderzoek of vorm van proces. De 18den 19den en 20sten werden er meer dan 1200 militairen en andere ballingen op vaartuigen weggezonden. Geen van hen is op de plaats der bestemming aangekomen.

Alle deze maatregelen hebben echter de brandstichtingen niet doen ophouden, welke ieder nacht byna herhaald worden. Ieder een is in angst, maar weet niet waarheen te vlugten. De sultan weet, dat men naar zyn leven staat, en wantrouwt allen die hem omringen. Ook de nieuwe militie is hem verdacht en deze treft hy thans dermate, dat er van 10,000, thans slechts 7,000 meer overig zyn. Den 25sten en 26sten, heeft men meer dan 60 soldaten opgehangen.

Geen Christen durft thans in het openbaar, dan in de hem voorgeschrevene kleeding, verschynen, op straf van dadelijk opgehangen te worden. De Grieksche Dames moeten in het baai gekleed zyn; en ingeval zy met gele haarsjes op straat verschynen, moeten zy, volgens de ordonantie, verdronken worden. Deze maatregelen zyn door het geheele Ryk van kracht en worden op sommige plaatsen nog overdraven. In deze stad wordt zelfs het verbod van verguldsels en praal tot de kerken uitgetrekt en men heeft zich van de heilige vaten meester gemaakt, een Christus-beeld, met slyk en vuiligheid bedekt, rondgedragen en op de publieke plaatsen uitgeroepen: zie hier den God der Christenen als raja behandeld, hy deelt in hunnen verachtelyken staat. Wy weten niet of deze daad by de christenvorsten geloofd zal worden; maar nadat de Turken den patriarch Gregorius op paaschdag in zyne priesterlyke kleeding aan de deur van zyne kerk hebben opgehangen, weten zy, dat zy alles durven doen.

Den 10den Maart.—Het Turksch bestuur oefent by voortdurend de strengste maatregelen uit, aan een despotiek gouvernement eigen. Men moet van een zekerheidskaartje voorzien zyn om zich veilig op de straten te vertoonen; midden op den dag aan den schildwacht antwoord geven; stekslagen afwachten indien men den verkeerden kant van eene straat betreedt; op eenen bepaalden tyd zich in huis bevinden; kleederen, hoofdsieraden en schoenen van deze of gene kleur dragen, op straffe van opgehangen te worden, en voor de vrouwen op straffe van in een zak genaaid en in zee geworpen te worden. Kortelings heeft men een inwoner van Candia opgehangen, om dat hy zich veroorloofd had varkensvleesch te eten. De terogstelingen duren steeds voort.

Madrid, 8sten Maart.—Eenige dagen geleden, heeft men in de kerk van Santa-Maria de la Almudena, de oudste van Madrid, eene kroon van de heilige maagd en andere versierselen, welke men zegt, 500,000 realen waarde te hebben, gestolen. Een diefstal van dien aard, doch niet zoo aanzienlyk, heeft twee dagen daarna, in eene andere kerk plaats gehad.

Hamburg, 23sten Maart.—De berigten van Petersburg zeggen, dat de hooge geestelykheid dier hoofdstad, de vurigste wenschen voor de zaak der Grieken aan keizer Nikolaas heeft uitgeboezemd, en dat deze stap eenen grooten indruk op dien jongen Monarch gemaakt heeft. Men voegt er by, dat Z. M. instructien aan den heer de Ribcaupierre gezonden heeft, om aan de Porte op eene formele wyze te kennen te geven, dat het bloedvergieten in Peloponnesus moet gestaakt worden.

Londen, 24sten Maart.—Laatstleden Woensdag is er eene algemeene vergadering in het Oost-Indische Compagniehuis gehouden. Na afdoening van eenige andere zaken is, op voordragt van den heer Poynder, voorname-lyk op deze byeenkomst het vraagpunt behandeld, van het krachtadig te keer gaan der nog heerschende barbaarsche gewoonte, om weduwen zich op de houtruyt van hare echtgenooten te doen verbranden. Het algemeen gevoelen heeft zich daar heen gerigt, dat de tegenwoordige maatregelen, welke gebezigd worden om deze gruwelen te voorkomen, en welke hierin bestaan, dat dezelve worden bygewoond door Engelsche politie officieren, onder voorwendsel dat deze de zich opofferende vrouwen van haar besluit zullen trachten terug te brengen, niet alleen onvoldoende zyn, maar zelfs veel eerder aan het brand-offer de sanctie van het Engelsche gouvernement schynen by te zetten; dat deze brandoffers zeer zelden geheel gewillig geschieden, maar dat veelal de vrouwen, welke op het eerste gevoel der vlammen, dezelve trachten te ontvlugten, met stokken en speren daarin terug gedreven worden; en eindelyk dat men, uit het stellig en strengelyk te keer gaan dezer rampzalige gewoonte, geenen volksopstand te duchten zal hebben, maar dat het volk hierin veeleerder juichen zal, zoo als, onder anderen, heeft kunnen blyken, toen hetzelfde, vóór eenigen tyd, met vreugde den toegang heeft ontsloten aan twee Engelsche dames, welke een ongelukkig offer van den brandstapel zyn komen redden.

De booten, die voor de Noordpoolsche expeditie gebouwd zyn en op wielen en sleden kunnen gezet worden, zyn van de werf van Woolwich naar Deptford gereden. Elke boot heeft drie wielen, twee in het midden en een van voren; hetgeen dient om de noodige verandering aan de rigting van het vaartuig te geven; hierdoor kunnen de booten, zoo als nu reeds geschied is, tot middel van vervoer te land dienen, terwyl de sleden, die daar-voor aangelegd kunnen worden, haar geschikt raaken om op het ys of op de sneeuw gebruikt te worden. De Hecla, die, binnen weinige dagen, weder onder het bevel van kapitein Parry, eene nieuwe ontdekkingsreis naar West Spitsbergen en de Noordpool gaat onderneemen, is met de meest mogelyke zorg voor deze expeditie uitgerust. De officieren daarop geplaatst zyn alle mannen van groote ondervinding en kundigheden, en de equipage bestaat uit uitgezochte bevarene zoelieden. Het schip zal proviand voor negentien maanden medehemen, en er is niets verzuimd, om het ruim te voorzien van alles, wat tot voeding of verkwikking der manschap op een zoo langen togt kan strekken. Ook heeft men zorg gedragen, om het schip behoorlyk te kunnen verwarmen, hetgeendoormiddel van yzeren buizen en stoom geschiedt, en voor het volk is een groote voorraad van kleederen met peiteryen gevoerd aan boord. Het schip is met yzeren knieën beslagen, om het tegen het ys bestand te maken, en heeft een dubbeld stel zolen, benevens doek, om daarvan nog nieuwe te vervaardigen, eene meelige noodmasten, raas en artuigagie; kortom alles is in het werk gesteld, om deze expeditie wel te doen gelukken.

Petersburg, 24sten Maart.—Volgens officiele opgave bevat het geheele Russische ryk 375,174 vierkante mylen, en 59,534,000 inwoners. De jaarlyksche inkomsten worden op 130 millioenen roebels, en de krygsomragt op 1,033,120 man berekend. Europeesch Rusland bevat 72,861 vierkante mylen met 44,118,600 inwoners; het Koninkryk Polen 2,285 vierkante mylen met 3,762,200 inwoners. De staatsinkomsten van Polen bedragen 8,333,333 roebels. Aziatisch Rusland bevat 276,020 vierkante mylen met 11,668,100 inwoners, en Rus-

lands kolonien in Amerika 24,000 vierkante mylen met 50,000 inwoners.

Lissabon, 23sten Maart.—In eenen brief uit deze hoofdstad wordt gemeld, dat de Koningin voor de tweedemaal getracht heeft uit het paleis van Ajuda te ontsnappen. H. M. werd ontdekt, toen zy reeds buiten de pleinen was, op het oogenblik dat zy in het rytuig wilde stappen, verkleed als een Franciscauer nonnik. Het rytuig, waarvan de koetsier trachtte te ontkomen, werd insgelyks aangehouden. Deze koetsier behoort aan den generaal Stoekler, denzelfden die een zoo werkdadig deel nam aan de ontbinding der cortes. H. M. wilde hare rol volhouden, zelfs nadat zy was herkend geworden door een officier der nationale garde, die de dienst van het paleis waarnam. Toen echter dit middel niet gelukte, beproefde zy zich van hem te ontslaan, door haar Koninglyk gezag te doen gelden; daar zy echter hierin ook niet konde slagen, noch door veinzen, noch door dreigen, nam zy hare toevlugt tot beloften. De brave officier sloeg dezelve insgelyks af, en geleidde H. M. met allen eerbied naar hare vertrekken ter rug. Hy ontmoette niemand inde galeryen van het paleis, tot dat hy de Koningin weder in hare kamers had geleid. H. M. had niets by zich dan eene rol papieren, waarvan men zich meester maakte en welke aan de Regentes is overhandigd. Dit voorval heeft onstreeks middernacht plaats gehad.

Frankfort, 30sten Maart.—In den Peloponnesus hebben sedert lang geene beslissende gevechten plaats gehad; de Moreoten voeren aldaar den oorlog der guerrillas, en zoeken Ibrahim zoo veel mogelyk af te ruimen. Volgens het Grieksche dagblad hebben de Moreoten op de grenzen van Modon en Coron, omtrent 300 vyanden gedood; te Lachanade 150; te Palaeonasi 35; te Soujelo de Navarino 72 en te Jalova 52. Waaruit blykt dat de Egyptenaren van tyd tot tyd manschappen verliezen zonder iets van belang uittevoeren.

Parys, 5den April.—Eenige dagen geleden, by het uitvoeren van Wainbwell's verzameling van wilde dieren, gebeurde het, dat op den weg van Nottingham naar Worktop eene kleine tyger ontsnapte, en de werf der boerdery van zekeren Mr. Thomas Ayre ophiep. Verscheidene personen beyverden zich dadelijk om hem in eene zomerkreet te dryven, en men trachtte zich van hem aldaar meester te maken, door middel van eenen hond, die echter dadelijk verscheurd werd. Men liet den tyger gedurende den nacht daar, maar hy ontsnapte vervolgens op nieuw, en men heeft hem sedert nog niet weder gevonden. Vermoedelyk houdt hy zich schuil in het digste van het nabygelegen bosch, aangezien in de nabyheid verscheidene schapen verscheurd zyn.

Den 12den April.—De benden Insurgenten in Katalonie worden ondersteund door de nonnikken die het hun aan geen geld noch levensmiddelen laten ontbreken.—Geene eigendommen zyn vollyk voor hunne plunderingen dan alleenlyk de kloosters. De ontschietenis is algemeen, en dagelyks ziet men te Barcelona eene menigte families aankomen die hunne woningen verlaten en in de stad eene schuilplaats zoeken. Het grootste ongeluk is, dat Katalonie geheel van troepen ontbloot is, om den opstand tegen te gaan. De haat der opstandelingen is niet alleen tegen de liberalen, maar ook tegen de Franschen, en ongelukkig voor de genen die in hunne handen vallen. Het vooruitzicht is des te dreigender, dewyl de sporen van opstand zich ook in Arragon hebben vertoond.

Den 7den April.—Volgens eene officiele nota van het ministerie van geestelyke zaken, bestaan er thans in Frankryk alleen 2,800 nonnen kloosters. Dit getal is daarom groot, dewyl de autorisatie tot het vermeerderen van die kloosters, eerst den 24sten Mei 1825, verleend is. Op dien tyd waren er slechts 1,533 nonnen kloosters.

Utrecht, 8sten April.—Gisteren avond is alhier eene proef genomen om de Doms-Kerk, door Oly-Gas te verlichten, welke proef op eene uitmuntende wyze aan de verwachting heeft voldaan.

Stuttgart, 9den April.—Sedert 4 jaren is men in het Koninkryk Wurtemberg werkzaam om de Gersformersden met de Lutherschen te vereenigen, en na dat verscheidene gemeenten daartoe waren overgegaan, heeft ook gisteren de ve eeniging der beide Evangelische kerken in deze hoofdstad plaats gehad. Op Paaschdag

FROM LONDON PAPERS.
MISSOLOGHI.

A history of the siege of Missolonghi has been published at Paris, by M. Auguste Fabre, a French writer of considerable celebrity. It contains a number of most interesting details with respect to that memorable event. The bravery and self-devotion of the unfortunate Greeks are painted with a very masterly pencil. It is well known, that after having been disappointed in all their hopes of aid, feeling their ramparts crumbling under their feet, seeing their fathers, their wives, and their children, perishing by famine, the garrison sent a communication to the only corps which was able to give them any succour, that of Kairaskaki, requesting it to attack the rear of the enemy on a certain day, and to announce its arrival by a general discharge of musketry, at which moment the garrison would make a sortie, and endeavour to cut their way through the besieging army. On the appointed day, the population of Missolonghi was assembled. There remained three thousand soldiers (including those who, although sick or wounded, were capable of marching with the assistance of their comrades), a thousand artificers or other men, unused to fighting, and about five thousand women and children. The Grecian women, who fancied themselves strong enough to brave the fatigue and danger of the sortie, dressed themselves in men's clothes, in order that if they were unable to escape the enemy, they might be mistaken for soldiers, and put to death instantly. Many of them hung round their necks and round the necks of their children, as a protecting talisman, the revered relics of their ancestors; and wore concealed daggers, with which either to strike the enemy, or to secure their not being taken alive. Those whose weakness forbade them to follow the troops, joined the desperately wounded, the sick, the aged, and the infants, and resolved to bury themselves in the ruins of the town. It was a terrible moment. Almost all the families of Missolonghi were divided into two parts; those who remained in expectation of death, and those who were on the point of rushing forth to vengeance and to new dangers. The hardiest warriors were subdued to tears; and the bravest hearts quailed at the approaching separation. All this preparation was, however, rendered abortive by the infamous treachery of a Bulgarian soldier, who had deserted to Ibrahim, and disclosed the whole plan. The Turks suddenly attacked the town, and bathed themselves in Christian blood. The scene that followed was hideous. "But one voice was heard among the despairing women," says M. Fabre: "To the sea! to the sea!" Many precipitated themselves into wells, into which they first threw their children. But the wells at length became full, and it was a long way from the ramparts to that part of the harbour which was sufficiently deep for the purpose of death. The conquerors, anxious for slaves, followed close on their victims. Several women and even several children, had the address and the good fortune to free themselves on the naked swords of the Arabs; others plunged into the flames of the burning houses; twelve hundred, who could discover no way of destroying themselves, fell into the hands of the enemy. The attention of the conquerors was soon drawn to the powder magazine. The size and the solidity of the building induced them to believe that the wealth of the inhabitants had been there deposited. It contained, however, only women and children, and Capsalis (one of the primates of the town, who, having obstinately refused to accompany the garrison in their projected sortie, conducted to the powder-magazine a crowd of women and children, saying, 'Come and be still; I will myself set fire to it.') They wept not; they had no parting to apprehend; the grave was about to unite them for ever. The mothers tranquilly pressed their infants to their breasts, relying on Capsalis. — In the meanwhile, the enemy crowded round their asylum; some attempted to break open the doors; some to enter by the windows; some climbed to the roof, and endeavoured to demolish it. At length, Capsalis, perceiving that a vast number had assembled, uttered a brief prayer, familiar

to the Greeks—'Lord, remember me! and applied the match. The explosion was so violent, that the neighbouring houses were thrown down, large chasms were produced in the earth, and the sea moved from its bed, inundating one part of the town. Two thousand barbarians were blown up with Capsalis.' Such was the catastrophe of this terrible drama!

REFORMATION IN IRELAND.

We copy the following very extraordinary article from the *Dublin Warder* of Saturday. If its statements be well founded, it is indeed an important communication.

That the Roman Catholic Archbishop, more particularly alluded to, or that any other man, should see the truth is natural; that he in especial should confess it, is the less surprising, as he has always borne the character of a mild and an honest man. The most incredible part of the story is the duress under which the rev. gentleman has been placed; but this is not without precedent, even in Ireland, and within the last few years. Premising these suggestions in favour of its probability, we extract the story as we find it:—

"The systematic calumny and misrepresentation which Popery uniformly opposes to the progress of Gospel Truth, and with which it seeks to overwhelm the instruments of that Truth, or those who yield to its influence, induces us to notice a rumour which has been very prevalent for the last three weeks. It is, that one of the highest Titular Dignitaries of the Romish Church of Ireland is disposed to become a member of the Established Faith. We should have waited for the confirmation or the denial of this rumour, which time would have afforded, but that it is industriously put forth, by Roman Catholics themselves, that the Titular, to whom we allude, has exhibited indications of mental derangement. This appears to us rather confirmatory of the original report, and as seeking to derogate from an apprehended result of spiritual conviction, in a man of learning and enlightened mind. Delicacy prevents our naming the personage.

"While we are writing, we hear that the Titular Archbishop, to whom we allude, is placed under surveillance and constraint of four Jesuit Officials, and all access, particularly of Protestants, denied to him. Would the people of England believe, that the liberty of the subject could be thus violated with impunity by popish priests, even in popish Ireland, forming as it does so essential a member of the United Kingdom. If the report, which has reached us, be true, (we do not vouch that it is) immediate measures of a legal nature ought to be resorted to, in order to restore the individual to the action of his free will. The plea, as we have already mentioned, for this constraint, is that of mental derangement, and we call upon the magistracy of the town (on the north road) where the party resides, interested in his welfare and the liberty of the subject, to make such representation to the Lord Chancellor as shall justify his lordship's legal interference.

"Report states another dignitary of the Romish church to be inclined to abjure the errors of popery. This were, indeed, to accelerate gloriously the progress of the reformation: the leading sheep of the fold bursting from the pen of error, the whole flock would immediately follow; and we should then be truly one Christian people, 'in unity of spirit, in the bond of peace, and in righteousness of life.'"

EENE BELOONING VAN TWINTIG GULDENS

WORDT uitgelooft aan den genen welke mogte gevonden hebben, of zoodanig narigt weet te geven ter terug bekoning van eene Obligatie groot \$1,752:00: gedagteekend 16den Mei 1827, ondertekend door Pedro Lamotte, in faveur van den ondergeteekende, welke op den 7den dezer is verloren geraakt. De genen die ter terug bekoning van deze Obligatie eenige aanwysing weet te geven zal gelieven zich te vervoegen ten drukkery kantoor of by

G. H. DELEON.

Den 14den July 1827.

A REWARD OF TWENTY GULDERS

IS offered to any person who might have found or shall give such information as may lead to the recovery of an Obligation of the sum of \$1,752:00: dated the 16th of May, signed by Pedro Lamotte, in favor of the undersigned, which has been lost on the 7th inst. Any person having any information which may tend to the recovery of the said Obligation will please to apply at the Printing Office or by

G. H. DELEON.

June 14, 1827.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperhevelhebber van de Land en Zee-magt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezen zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wy, gelet hebbende op het besluit van den Raad van Politie van den 17den April dezes jaars No. 6 waarbij:

1. Bepaald is dat de inhoud van de schepelmaat voor het algemeen gebruik binnen deze kolonie op niet meerder dan ruim vier en twintig kannen Amsterdamsche maat, zoo als voorheen, zal blijven, en dat er een standaard van cubieken inhoud voor die schepelmaat zal worden daargesteld.

2. De Gouverneur verzocht is om den bedoelden standaard te laten vervaardigen en in gebruik te doen brengen, en als dan den cubieken inhoud der bedoelde schepelmaat algemeen bekend te maken.

En vermits de noodige standaarden voor het schepel, half en kwart schepel gelyk ook voor de kan als een vier en twintig-te gedeelte van het schepel, als mede voor de onderdeelen daarvan namelijk: half en kwart kan, op onzen last vervaardigd zyn, houdende:

a. Het schepel van veertig Nederlandsche duimen lang en breed en negentien gelyke duimen en vyf strepen diep, een en dertig duizend en twee honderd cubieke duimen.

b. Het halve schepel van twee en dertig duimen lang, vyf en twintig duimen breed en negentien en een halve duim diep, vyftien duizend en zes honderd cubieke duimen.

c. Het kwart schepel van twintig duimen lang en breed en negentien en een halve duim diep, zeven duizend acht honderd cubieke duimen.

d. De kan als het vier en twintigste gedeelte van het schepel lang en breed tien duimen en diep dertien duimen, dertien honderd cubieke duimen; en de onderdeelen daarvan, als de halve en kwart kan naar evenredigheid; namelijk de halve kan van tien duimen lang en breed en zes en een halve duim diep, zes honderd en vyftig cubieke duimen; en de kwart kan negen duimen lang en breed en vier duimen diep, drie honderd vyf en twintig cubieke duimen.

Hebben goedgevonden en verstaan: te gelasten, zoo als hierby wordt gelast.

1. Dat er van en na den eersten July dezes jaars geene andere schepelmaat voor drooge waren binnen deze kolonie zal worden gebruikt dan die welke hiervoren is bepaald.

2. Dat de Ykmeester by het yken van schepels en de hiervorengemelde onderdeelen daarvan, voor drooge waren, zoo wel ten aanzien van den vorm als van den inhoud, zich houden zal aan de standaarden dewelke aan hem zullen worden gegeven.

3. Dat de boete en straf die by publikatie van Gouverneur en Raden van Politie, den 16den Juny 1818 gearresteerd en den 18den dier maand uitgevaardigd, omtrent het gebruik van ongeykte of valsche maten of gewigten zyn vastgesteld, toepasselyk zullen wezen op het gebruik van de thans nog bestaande schepelmaat of onderdeelen van dezelve voor drooge waren na den laatsten dag dezer maand Juny, als wordende dezelve hierby van en met den eersten der daarop volgende maand July voor vervangen en vervallen en dus voor onwettig verklaard.

Gedaan op Curaçao den 9den Juny 1827. het veertiende jaar van Zyners Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie, (w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao da-to ut supra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.